

Győri Ítéltábla

Pf.IV.20.148/2021/6.

A Győri Ítéltábla a dr. Zatik Levente (cím4.) ügyvéd által képviselt Felperes1 (cím2) felperesnek a dr. Kovács András (cím6) ügyvéd által képviselt Alperes1 (cím5) alperes ellen személyiségi jog megsértése iránt indított perében a Szombathelyi Törvényszék 2021. június 29. napján kelt 28.P.20.024/2021/17/III. számú ítélete ellen az alperes által 18. sorszám alatt előterjesztett fellebbezés folytán – tárgyaláson kívül – meghozta a következő

í t é l e t e t:

Az ítéltábla az elsőfokú bíróság ítéletének megfellebbezett rendelkezéseit részben megváltoztatja, az alperes által a felperesnek fizetendő sérelemdíj összegét 400.000,- (négyzázezer) Ft-ra, a perköltség összegét 261.000,- (kettőszázhatvanegyezer) Ft-ra leszállítja.

Az alperes által az állam javára fizetendő feljegyzett elsőfokú eljárás illeték összegét 81.600,- (nyolcvanegyezer-hatszáz) Ft-ra leszállítja.

Köteles a felperes az illetékes adóhatóság külön felhívására megfizetni az állam javára 14.400,- (tizennégyezer-négy száz) Ft feljegyzett elsőfokú illetéket.

Ezt meghaladóan az elsőfokú bíróság ítéletének megfellebbezett rendelkezéseit helybenhagyja.

Köteles a felperes és az alperes az illetéktügyben eljáró hatóság külön felhívására az állam javára megfizetni fejenként 34.240,- (harmincnégyezer-kettőszáznegyven) Ft feljegyzett fellebbezési illetéket.

Az ítélet ellen fellebbezésnek nincs helye.

I n d o k o l á s

[1] Az elsőfokú bíróság által megállapított, a másodfokú eljárásban releváns tényállás szerint az alperes a perbeli időszakban rendszeresen töltött fel új videókat a internetesportall.com internetes felületre, továbbá élő bejelentkezésekkel – úgynevezett „live”-okkal – szerzett újabb követőket.

[2] Az alperes 2016. december 31-én egy élő „live” adásban „elküldte a felperest a kurva anyjába”. A felperes válaszként 2016. december 31-én az alperesnek internetesportallcom privát – azaz nem nyilvános – üzenetet küldött hasonló hangnemben. Az alperes 2017. május 3-án a internetesportallcom oldalon közzétett „live” adásban viszontválaszként a következőket nyilatkozta: „...láttam Felperes1, te egy provokátor vagy csak, úgyhogy akkor elbúcsúztunk. És ha nagy szemét lennék, kikeresném azt, amit a internetesportallcom írtál nekem, hát simán egy rendőrségi buli is lehetne belőle mer’ ugye nem csak elküldtél az anyámba, ha jól emlékszem meg is fenyegettél”.

[3] 2017. október 3-án az alperes ugyancsak a internetesportallcom oldalon elérhető videóban a felperes hozzájárulása nélkül egy, a felperesről 2002. körül készült fényképet tett közzé a következő kommentárral: „.... ez valami köcsög, látszik rajta, hogy köcsög. Ez egy köcsög...”

[4] A Szombathelyi Járásbíróság a 2020. október 21. napján jogerőre emelkedett 59.B.209/2020/19. számú ítéletében megállapította, hogy az alperes bűnös 1 rb. rágalmazás vétségében, ezért őt 2 év időtartamra próbára bocsátotta.

[5] A internetesportallcom oldalon az profil1 és a profil2 profilok alatt ismeretlen személy, vagy személyek által az alperes nyilvánosan közzétett videóiból az ő engedélye nélkül összevágott, rá nézve sértő tartalmak kerültek közzétételre. Az alperes ezeket többször letiltotta, de azokat ismeretlen személy, vagy személyek a webhelye oldalon ismételtén nyilvánosságra hozták.

[6] A felperes módosított keresetében a következő jogsértések megállapítását kérte:

-az alperes a 2017. május 3-án közzétett videóban, azzal az állításával, hogy a felperes őt megfenyegette, megsértett a felperes jóhírnévhez fűződő jogát,

-az alperes a 2017. október 3-i videóban megsértette a felperes képmáshoz való jogát azzal, hogy a felperesről készült fotó annak hozzájárulása nélkül tette közzé,

-az alperes a 2017. október 3-i videóban megsértette a felperes jóhírnévhez, becsülethez, emberi méltósághoz fűződő jogát, amikor azt állította, hogy a felperes „köcsög”.

Kérte, hogy a bíróság valamennyi jogsértés vonatkozásában kötelezze az alperest azok abbahagyására és elégtételadásra oly módon, hogy az alperes a internetesportallcom felületre feltöltött videóban kérjen bocsánatot a felperestől, a videó egy példányát bocsássa a felperes rendelkezésére úgy, hogy azt a felperes is jogosult legyen közzétenni, valamint tiltsa el őt a további jogsértésektől Kérte, hogy a bíróság kötelezze az alperest összesen 800.000,- Ft sérelemdíj, és az után a módosított kereseti kérelem benyújtásától számított késedelmi kamat, valamint perköltség megfizetésére.

[7] Az alperes ellenkérelmében a kereset elutasítását kérte, valamint viszontkeresetet terjesztett elő. Viszontkeresetében annak megállapítását kérte, hogy az általa megjelölt, a internetesportal1com felületen elérhető linkeken profil névvel közzétett, összevágott tartalmú videókkal a felperes megsértette az alperes jóhírnevét, becsületét, emberi méltóságát. Kérte, hogy a bíróság kötelezze a felperest 800.000,- Ft sérelemdíj és perköltség megfizetésére.

[8] A felperes ellenkérelmében a viszontkereset elutasítását kérte arra hivatkozva, hogy az alperes által hivatkozott linkeket nem ő hozta létre és tette közzé.

[9] Az elsőfokú bíróság a fellebbezéssel támadott ítéletében a viszontkeresetet elutasította. Megállapította, hogy az alperes megsértette a felperes jóhírnévhez fűződő jogát, amikor a internetesportal1com felületen 2017. május 3-án közzétett „live” adásban nyilvánosan valótlanul azt állította, hogy a felperes megfenyegette őt. Az alperes megsértette a felperes képmáshoz fűződő jogát azzal, hogy a 2017. október 3-án a internetesportal1com felületen közzétett videóban a felperest ábrázoló fotót mutatott be a felperes hozzájárulása nélkül, valamint az alperes megsértette a felperes jóhírnévhez, becsülethez és emberi méltósághoz való jogát azzal, hogy a 2017. október 3-án a internetesportal1com felületen közzétett videóban a felperesről azt állította, hogy „köcsög”. A bíróság kötelezte az alperest a valótlan, becsületsértő és a felperes jóhírnevét sértő kijelentések abbahagyására, és eltiltotta őt a további jogsértéstől. Kötelezte az alperest, hogy megfelelő elégtételadásként kérjen bocsánatot a felperestől a internetesportal1com csatornára feltöltött videóban. Kötelezte az alperest, hogy 15 napon belül fizessen meg a felperesnek 800.000,- Ft sérelemdíjat, és ezen összeg után 2018. február 17. napjától járó késedelmi kamatot. Kötelezte az alperest, 15 napon belül fizessen meg a felperesnek 467.000,- Ft perköltséget, az állam javára az illetékes adóhatóság külön felhívására 168.000,- Ft eljárási illetéket.

[10] Ítéletének indokolásában megállapította, hogy az alperes maga sem vitatta, hogy a felperes hozzájárulása nélkül tette közzé a róla készült fényképet. Nem volt vitatott az sem, hogy a kereseti kérelemben sérelmezett kijelentéseket az alperes megtette. Az alperes mindössze arra hivatkozott, hogy a „köcsögözést” nem ő kezdte, a fenyegetéssel kapcsolatos közlése a felperesnek a internetesportal2on tett üzenetére adott válasz volt. A törvényszék ez utóbbi kapcsán rámutatott, hogy a internetesportal2 üzenet nem képezte a per tárgyát. Megállapította, hogy az alperes ellen folyamatban volt büntetőeljárásban a képmás közzététele és a „köcsög” kifejezés használata miatt az eljáró bíróság az alperes bűnösségét állapította meg 1 rb. rágalmazás vétségében. A jogerős ítélet szerint a „köcsög” kifejezés használatával az alperes becsületsértést követett el, ez a cselekménye az egyidejűleg megvalósult, a jelen per tárgyát nem képező további cselekménye alapján megállapítható rágalmazás vétségébe beleolvadt. A büntetőeljárásban hozott jogerős ítélet e vonatkozásban a kereseti kérelem jogalapját eldöntötte.

[11] A törvényszék kifejtette: nem releváns, hogy a „köcsögözést” ki kezdte, mivel a internetesportal2 üzenet nem képezte viszontkereset tárgyát. E kifejezés használata az alperes részéről indokolatlanul bántó, lealacsonyító volt, a szavak általánosan elfogadott jelentése szerint az akként is értelmezhető, hogy a felperes homoszexuális. A 2017. május 3-i videóban közzétett alperesi nyilatkozat a szavak általánosan elfogadott jelentése szerint akként értelmezendő, az alperes azt állította, a felperes megfenyegette őt. Ezen a „ha jól emlékszem” kitétel érdemben nem változtat.

[12] A törvényszék nem látta bizonyítottnak, hogy az alperes által sérelmezett tartalmakat a felperes hozta létre és tette közzé, ezért a viszontkeresetet elutasította.

[13] Mindezek alapján az elsőfokú bíróság megállapította, hogy a kereseti kérelem alapját képező jogsértéseket az alperes elkövette és a kereseti kérelemben írtak szerint határozott azok objektív jogkövetkezményéről.

[14] A sérelemdíjat illetően kifejtette, hogy annak a kereseti kérelem szerinti összege a következetes bírói gyakorlatra tekintettel nem eltúlzott. Rámutatott, hogy a sérelemdíj a károsodás bekövetkezésének napjától jár, ezért az alperest késedelmi kamat is megilleti.

[15] Az elsőfokú bíróság a felperes által felszámított perköltséget ugyancsak alaposnak találta, annak mérséklésére nem látott okot. Annak megállapítása során a felperesi jogi képviselőnek a tárgyalás során kifejtett tényleges tevékenységére az eljárás elhúzódására, a jogvita jellegére volt figyelemmel.

[16] Az elsőfokú ítélet ellen az alperes terjesztett elő fellebbezést, amelyben annak megváltoztatását kérte akként, hogy az általa fizetendő sérelemdíj összegét az ítéltábla 150.000,- Ft-ra szállítsa le, a kamatfizetés kezdő napját akként változtassa meg, hogy az 2021. február 19. napja legyen, az elégtételadás módját pedig az ítéltábla akként szabályozza, hogy azt az alperes magánúton, levél formájában legyen köteles megtenni. A felperes részére perköltségként fizetendő ügyvédi munkadíj 261.000,- Ft-ra való leszállítását valamint a felperes a másodfokú perköltségben marasztalását kérte.

[17] Arra hivatkozott, hogy az elsőfokú bíróság által megállapított sérelemdíj eltúlzott, a felperes eredeti kérelmében maga is jóval kisebb összegű sérelemdíj megfizetésére kérte kötelezni az alperest. Az alperes által megvalósított jogsértés sem indokolja a sérelemdíj összegét. Állította, hogy a jelen eljárás, illetőleg az annak alapját képező büntetőeljárás következtében elvesztette megélhetési forrásait. Sérelmezte, hogy az elsőfokú bíróság az alperes vagyoni, jövedelmi körülményeire nem volt figyelemmel a sérelemdíj összegének meghatározásakor, mint ahogy nem vette figyelembe azt sem, hogy a büntetőeljárás során az alperes már jelentős összegű bűnügyi költséget is kifizetett. A törvényszék valójában minden lényeges körülményt az alperes terhére értékelt. A kamatfizetés kezdő időpontjával kapcsolatban előadta, hogy a peres eljárást az elsőfokú bíróság a büntetőeljárás jogerős befejezéséig felfüggesztette, ezért őt késedelem, az eljárás felfüggesztésének időtartamára nem terheli, a késedelmi kamatfizetési kötelezettsége csak az eljárás folytatásának időpontjától állapítható meg. Az elégtételadás módját illetően előadta, hogy webhelye csatornával már semmilyen formában nem rendelkezik. A megállapított elégtételadást nem áll módjában az elsőfokú bíróság által meghatározott formák szerint teljesíteni.

[18] Az öt perköltség megfizetésére kötelező rendelkezést azzal támadta, hogy a felperes által felszámított munkadíj nyilvánvalóan eltúlzott, a tárgyalásokon való megjelenéshez szükséges utazással eltöltött időre a munkadíj csak 50 %-os mértékben számolható el. A felperes által az elsőfokú eljárásban betervezett költségfelszámítás részben

egymást átfedő, részben szükségtelen, illetőleg rutinszerűen elvégezhető ügyvédi tevékenységgel kapcsolatban is ügyvédi munkadíjat számított fel.

[19] A felperes fellebbezési ellenkérelmében az elsőfokú bíróság ítéletének helybenhagyását, az alperes másodfokú perköltségben marasztalását kérte. Álláspontja szerint az elsőfokú bíróság a megvalósított jogsértéssel arányban álló sérelemdíj megfizetésére kötelezte az alperest. Rámutatott, hogy a büntetőeljárásban hozott jogerős ítéletre tekintettel a jogsértés ténye nem vitatható. A sérelemdíj összegszerűségét támasztja alá az is, hogy az elsőfokú bíróság által alaptalannak talált viszontkereseti kérelemben az alperes további, a felperesre nézve sértő állításokat tett. Hangsúlyozta, hogy a sérelemdíj megállapításának nem feltétele, hogy a felperes az őt ért hátrányokat bizonyítsa. Ugyanakkor a sérelemdíj egyik funkciója az okozott hátrány kompenzációját meghaladóan annak pönális jellege. Előadta, hogy a fellebbezésben az alperes által hivatkozott vagyoni, jövedelmi viszonyokat az elsőfokú bíróság az alperes személyes költségmentesség engedélyezése iránti kérelmének elbírálásakor már vizsgálta, azok nem igazoltak. Lényegében az állapítható meg, hogy az alperes saját magának felróhatóan nem rendelkezik rendszeres havi jövedelemmel. E körben nem hagyható figyelmen kívül azt sem, hogy a polgári eljárás során az alperes 157.000,- Ft-ot fizetett ki magánszakértői díjként, továbbá saját jogi képviselétével kapcsolatban ügyvédi munkadíjat is fizetett.

Az elégtételadás módját illetően hivatkozott arra, hogy az alperes saját magának felróhatóan nem rendelkezik webhelyle csatornával, ez azonban nem képezheti az elégtételadás akadályát. Az elsőfokú bíróság rendelkezése ugyanis nem jelenti azt, hogy az alperesnek az elégtételadást ugyanazon a webhelyle csatormán kellene megtennie, mint amelyen a jogsértést elkövette. Állította, hogy az általa felszámított ügyvédi munkadíj alapos: az elsőfokú eljárásban nem az ügyvédi munkadíj, hanem a teljes felperesi perköltség került 467.000,- Ft-ban meghatározásra, amely magában foglalta az eljárás kapcsán felmerült költségeket is. Vitatta azt az alperesi előadást, hogy a felszámított ügyvédi munkadíj eltűzött lenne, illetőleg annak egyes tételei átfedésben lennének egymással. Rámutatott, hogy a felperesi jogi képviselő három tárgyaláson vett részt az elsőfokú eljárásban és nyolc beadványt szerkesztett.

[20] A fellebbezés az alábbiak szerint részben alapos:

[21] Az ítéltábla a fellebbezési kérelem és ellenkérelem korlátai között az elsőfokú ítélet támadott rendelkezéseit bírálta felül, ezért a másodfokú eljárásnak nem képezte tárgyát sem a kereseti kérelem jogalapi megalapozottságának, a jogsértés megállapításának tárgyában hozott döntés, sem az alperest a további jogsértés abbahagyására és az attól való eltiltásra vonatkozó, sem a viszontkeresetet elutasító rendelkezés.

[22] Az kétségtelen, hogy a felperes által elszenvedett jogsértés mindhárom, a kereset tárgyát képező alperesi magatartást illetően megállapítható, a sérelemdíj összegszerűségét azonban az elsőfokú bíróság tévesen határozta meg. A fellebbezésben előadottakra figyelemmel az ítéltábla szükségesnek tartja rámutatni, hogy a Ptk. 2:52. §-ából következően a sérelemdíj iránti követelés jogalapját tekintve önmagában már azzal alapos, hogy a sérelmet szenvedett fél által hivatkozott jogsértés megvalósult. Ez azonban nem teszi a személyiségi jogsértés következtében a sérelemdíj megállapíthatóságát automatikussá. A következőes bírói gyakorlat szerint a személyiségi jogsértés ezen a sérelemdíj

megállapítására akkor van lehetőség, ha a felperes az őt ért nem vagyoni jellegű hátrányokat bizonyítja, vagy ha a sérelmet szenvedett fél ilyen hátrányokra ugyan nem hivatkozik, de a jogsértés jellegéből azok köztudomású tényként figyelembe vehetők (BH2016.241.). Ebből következően amennyiben ilyen köztudomású tényként figyelembe vehető hátrányok nem állapíthatók meg, illetőleg az elkövetett jogsértésre figyelemmel a hátrányok csak bagatell igényű sérelemdíjat indokolnának, a sérelemdíj iránti igény nem lehet alapos.

[23] A jelen eljárásban egyrészt arra kell figyelemmel lenni, hogy az alperes nagyobb nyilvánosság előtt, több jogsértést követett el a felperessel szemben. Ugyanakkor értékelni kell ezen jogsértések súlyát, jelentőségét, valamint azt is, hogy erre vonatkozó felperesi előadás hiányában a sérelemdíj összecszerúségének megállapítása során csak a per tárgyát képező jogsértésekkel köztudomású tényként bekövetkezett hátrányok értékelhetők. Az elsőfokú bíróság tévesen utalt arra, hogy a következetes bírói gyakorlat a sérelemdíj összecszerúsége vonatkozásában a felperesi kereseti kérelmet támasztja alá. Az ítéltábla utal arra, hogy a hasonló jellegű jogsértések esetén mind a Győri Ítéltábla, mind más bíróságok gyakorlata a kereseti követelésben írtaknál kisebb összegű nem vagyoni kár, illetőleg sérelemdíj megállapítását látta indokoltnak a perbeli időszakkal azonos, vagy hasonló időpontokban megvalósult jogsértések esetén. Így a Kúria a Pfv.IV.21.067/2020/4. számú ítéletében a 2013-ban és 2017-ben elkövetett becsületsértő, fenyegető kijelentésekben megnyilvánuló magatartások miatt 550.000,- Ft-os sérelemdíjat, a Győri Ítéltábla a Pf.IV.20.378/2017/3/I. számú ítéletében az internetes fórumokon közzétett jóhírnevet sértő tartalom miatt 400.000,- Ft, illetőleg 200.000,- Ft összegű sérelemdíjat, a Szegedi Ítéltábla a Pf.I.20.564/2017/3. számú ítéletében a 2016-ban az interneten közzétett, a jelen perbeli esettel hasonló kifejezések közzététele miatt 300.000,- Ft-os sérelemdíjat látott megállapíthatónak.

[24] A fellebbezési ellenkérelemben írtakra tekintettel az ítéltábla szükségesnek tartja rámutatni, hogy a viszontkeresetben előadottak nem képezték a kereseti kérelem tárgyát, így az abban tett alperesi kijelentéseknek a felperes személyiségi jogait sértő jellege a perben nem vizsgálható, így arra a felperes a sérelemdíj összecszerúságával kapcsolatban eredménnyel nem hivatkozhat.

[25] A sérelemdíj kettős funkciójú jogintézmény: az okozott hátrányok kompenzálása mellett magánjogi büntetés jellege is van, ez utóbbi kapcsán vehetők figyelembe a jogsértő jövedelmi, vagyoni viszonyai. A fellebbezésben írtaktól eltérően annak, hogy a jogsértés bűncselekményt is megvalósított, és ezért a jogsértőt az ellene folyamatban volt büntető eljárásban bűnügyi költség megfizetésére kötelezték, a sérelemdíj megállapítása során nincs jelentősége: ez ugyanis azt jelentené, hogy a jogsértő javára, a sérelmet szenvedett fél terhére értékelné a bíróság a bűncselekmény elkövetését. Az alperes előadásán túl semmilyen konkrét adat nincs arra nézve a perben, hogy a jogsértő vagyoni, jövedelmi viszonyai a sérelemdíj mérséklését indokolnák. Ennek ellentmond az a fellebbezési ellenkérelemben is meghivatkozott tény, hogy a megalapozatlannak bizonyult viszontkereset kapcsán az alperes magánszakértő igénybevételét tudta megfinanszírozni. Ezért az alperes jövedelmi, vagyoni viszonyaira tekintettel a sérelemdíj összegének mérséklése nem indokolt.

[26] Az ítéltábla nem látott okot az alperest késedelmi kamat megfizetésére kötelező rendelkezés megváltoztatására. A sérelemdíj összege a következetes bírói gyakorlat szerint két módon állapítható meg: vagy az elkövetéskori, vagy az ítélethozatalkori értékviszonyok alapján (EBH2007.1694.,BH1996.35.). Előbbi esetben a sérelemdíj után

késedelmi kamat jár. A késedelmi kamat kezdő időpontja pedig a jogsértés időpontjához igazodik. Az ettől eltérő elsőbírói rendelkezést a felperes nem támadta, az a felperesi kereseti kérelemnek megfelelt, míg az alperesnek az ezzel kapcsolatos előadása nem foghatott helyt. Az ítéltábla szükségesnek tartja megjegyezni, hogy a jogsértések tényét az alperes egyébként a perben nem vitatta, így önmagában az a körülmény, hogy az elsőfokú bíróság a büntetőeljárás jogerős befejezését megvárta, nem értékelhető a felperes terhére.

[27] Mindezekre figyelemmel az ítéltábla az elsőfokú bíróság ítéletét a Pp. 383. § (2) bekezdése alapján megváltoztatta, és az alperes által fizetendő sérelemdíj összegét 400.000,- Ft-ra mérsékelte.

[28] A fellebbezés az ügyvédi perköltség vonatkozásában alapos. A 32/2003. (VIII.22.) IM rendelet 2. §-a szerinti ügyvédi munkadíj a 3. §-ban írtakra figyelemmel is rendkívül eltúlzott. Kétségtelen, hogy a felperes felszámíthatja a jogi képviselőjével kötött megbízási szerződés alapján figyelembe veendő ügyvédi munkadíjat. A hivatkozott IM rendelet 2. §-ából következően azonban azt a bíróság mérsékelheti, amennyiben eltúlzottnak találja. Az elsőfokú eljárásban a felperesi jogi képviselő mindössze tizenhármas oldalnyi beadványt nyújtott be, és két tárgyalási megjelenést számolt el, utóbbit összesen 4 óra 50 perc időtartamban. A viszontkereseti kérelem és a kereseti kérelem alapján számított pertárgyérték 1.600.000,- Ft. Ehhez képest az elszámolni kért költségek nélküli ügyvédi munkadíj 456.000,- Ft-os összege rendkívül eltúlzott. Osztja az ítéltábla az alperes fellebbezésében kifejtett azon érvelést is, hogy a tárgyaláson való megjelenéssel összefüggésben az úton eltöltött időre az ügyvédi munkadíj összege teljeskörűen nem számolható el. Nyilvánvaló az is, hogy egy adathordozó csatolása nem emészt fel egy órai ügyvédi munkaórát.

Az elsőfokú bíróság a felperes által teljes pernyertesség esetén elszámolható ügyvédi munkadíj összege 250.000 Ft. lenne.

[29] Az elsőfokú eljárásban a viszontkereset vonatkozásában a felperes teljes egészében, saját kereseti kérelme vonatkozásában a jogalapot illetően 100%-ban, a sérelemdíjat illetően 50 %-ban, a per egészét tekintve 85 %-ban bizonyult pernyertesnek. Ebből következően a teljes pernyertesség esetére felszámítható ügyvédi munkadíj 85 %-a felperest illetné meg, ezzel számolandó el az alperes 15 %-os pernyertessége, így az alperes 70 %-os mértékű elsőfokú ügyvédi munkadíj és költség megfizetésére lenne köteles. Mindezekre tekintettel – bár kétségtelen, hogy az alperes fellebbezésében hivatkozott egyes, a felperesi költségfelszámításban kimutatott munkavégzések közötti átfedés a fellebbezésben írtak szerint nem állapítható meg – a felperesi perköltség vonatkozásában az ítéltábla az alperes fellebbezését teljes egészében alaposnak találta és a fellebbezési kérelem korlátaira tekintettel az alperes által a felperes javára fizetendő elsőfokú perköltség összegét 261.000,- Ft-ra leszállította.

[30] A másodfokú eljárásban a fellebbezett pertárgyérték a sérelemdíj vonatkozásában 650.000,- Ft, a perköltség vonatkozásában 206.000,- Ft, összesen 856.000,- Ft volt, ebből az alperes 456.000,- Ft erejéig bizonyult pernyertesnek. Ez közel 50 – 50 %-os pernyertességi-pervesztességi arányt jelent, ezért a másodfokú eljárásban felmerült perköltségeiket a felek maguk viselik.

[31] Az elsőfokú bíróság tévesen határozta meg az elsőfokú eljárásban lerovandó illeték összegét. A személyiségi jogsértésre alapított perekben kialakult töretlen bírói gyakorlat szerint (BH1999. 250, BH2001. 367, EBH1999. 94, Kúria Pfv.22.419/2016/11.), amennyiben a sérelmet szenvedett fél a jogsértés megállapításán túl sérelemdíj megfizetésére irányuló kérelmet is előterjeszt, úgy az illeték kiszabásának alapjául szolgáló meg nem határozható pertárgyérték csak akkor vehető figyelembe, ha az meghaladja a követelt sérelemdíj összegét. A meg nem állapítható pertárgyérték és a sérelemdíj összege illetékalapként nem kumulálódik, a magasabb összeg a kisebbet elnyeli.

[32] Az elsőfokú eljárási illeték alapjául szolgáló pertárgyérték ezért a kereset és a viszontkereset vonatkozásában egyaránt 800.000,- Ft, a teljes pertárgy érték 1.600.000,- Ft. A feljegyzett és az állam javára megfizetendő illeték összege ennek megfelelően összesen 96.000,- Ft, ebből az összegből a felperesre kedvezőbb 85-15%-os pernyertességi aránynak megfelelően az alperes 81.600,- Ft-ot, a felperes 14.400,- Ft-ot köteles az állam javára megfizetni. A másodfokú eljárás feljegyzett illetéke a sérelemdíj megfellebbezett része szerinti 650.000,- Ft és a perköltség összegéből fellebbezett 206.000,- Ft alapulvételével 68.480,- Ft, amely a peres feleket egymás között egyenlő arányban terheli.

Győr, 2021. december 8.

Dr. Zámbó Tamás sk.

Dr. Szalay Róbert sk.

Dr. Szabó Péter sk.

a tanács elnöke

előadó bíró

bíró